V évfolyam — 1912. október hó 12. — 38. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre — — — — — 10 K.
Fél évre — — — — — 5 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Elárusitás Jánosháza és vidéke részére
Schlesinger Rudolf fakereskedőnél
JÁNOSHÁZA.

Hatschek szabadalma a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga. Igen fontos! Minden Eternit-lap
„ETERNIT"
szóval van megjelölve. Sziveskedjék mindig határozottan
HATSCHEK-FÉLE
ETERNIT-palát kérni.
Magyarországi központ:
ETERNIT MŰVEK : Hatschek Lajos
Budapest, VI. Andrássy-ut 33. szám.

Emlékezzünk . . .

Kikről? A hősökről, kik Aradon alusszák örök álmukat.

Ősz volt. Peregtek már a fákról a levelek. A vándormadarak már messze jártak tőlük. Pusztult minden, menekült mindenki. Temető volt az egész ország. Vér szaga töltötte be a sötét határt. Csend honolt szép Magyarországban.

De nem . . . Szekercék csattogása hallatszott, készült a kilenc bitófa a vértanuk számára.

Kihozták őket az aradi várból s vitték a vesztőhelyre azokat, kik külön harcoltak száz csatában. A kálvárián találkoztak. És October 6-án — 63 évvel ezelőtt — kilencet felhuztak az akasztófára, négyet a várfalánál agyonlőttek. Kik? Osztrák sógoraink. Miért? Mert harcoltak a magyar szabadságért. Bün volt ez? Nem. Minden szabad embernek — magyarnak — kötelessége volt sietni a szent szabadság oltalmára . . .

Gyászolt az ég, gyászolt a magyar.
Óh ennyi hős, mióta világ áll,
Egyszerre még nem halt meg soha tán!

Orozva jött, nyilt csatában nem merte megfojtani őket a halál.

Meghaltak érettünk a bitófán. Feláldozták mindenüket, életüket, csakhogy nekünk — utódoknak — szabad hazát hagyjanak. És a hála a mi részünkről ezért mi? Semmi. Még csak meg sem is emlékezünk róluk.

Mivé lett volna országunk, ha ők fel nem csatolják villámló kardjukat? Mint Ausztriába bekebelezett tartomány tengetnénk életünket most. De ők megmutatták, hogy a magyar nem rut szibaritaváz, hanem nubiai párduc, mely szembeszáll száz ellenséggel is. Megmutatták Európa népeinek, hogy a magyar méltó régi nagy hiréhez. Mit ránk kentek a századok, lemosták a gyalázatot. S mi — e hősök törpe utódai — mivel háláljuk meg az ő önfeláldozásukat? Semmivel. Még csak meg sem emlékezünk róluk.

Kényelemben élhettek volna Volt módjuk hozzá. Elhalmozták volna őket ezer dicsérettel, kitüntetéssel, kaphattak volna földbirtokot, pénzt, állást, mindent, ha hüvelybe dugják kardjukat. De ők inkább küzdöttek éhséggel, szomjusággal, kitették magukat ezer veszélynek; otthagytak hitvest, jegyest, szülőt, barátot, mindenkit, mert a haza hivta őket. És mi — koncleső, gyáva utódaik — mivel fizetünk nekik ezért. Semmivel. Még csak meg sem emlékezünk róluk.

Jah! a törpe utódok csak a jelennek élnek, a multból nem tanulnak, lelkesedést nem merítenek, a jövőbe nem néznek. Kevés az ideálizmus bennük, a hazafias érzés még kevesebb. A komolyság hiányzik belőlük, hétköznapi, gyerekes dolgok foglalják el gondolatukat. Hogy az ősök mit tettek érettünk, hogy elődeinknek mit köszönhetünk, azzal édes keveset törődik a mai petyhüdt nemzedék. Mindenki magának él, a közügyért kevesen lelkesednek. S megtörténik számtalan községben, hogy október 6-án senki meg nem emlékezik az aradi tizenháromról. Ha egyesek nem is vesznek maguknak ily fáradságot, legalább a körök, testületek szentelnének rövid kis félórát a vértanuknak. Ennyivel tartozunk mindig önzetlen tábornokainknak.

És ami még elszomoritóbb az, hogy az iskolákban sem emlékeznek meg dicső nagyjainkról október 6-án. Elmulik ez a nap is ott anélkül, hogy az ifjuság tudomására hozzák, mi történt e napon 63 évvel ezelőtt. Az aradi vértanuknál ragyogóbb példákat nem igen lehetne az ifjuság elé állitani. Ezeket követni dicső dolog. Kihasználhatatlanul marad a nagy jelentősége.

Ha ily közönyös lépésekkel haladunk előre, eljutunk oda, hogy még az ő emlékük is kihal a magyarok szivéből. Ha ez bekövetkeznék, — vége Magyarországnak. Mert csak törpe nép felejthet hős nagyságot.

Nem: . . . még se lehet! Nem akarom hinni, hogy a magyarok felejtenék őseiket, nem akarom hinni, hogy az aradi vértanuk emléke valaha is kivesznék a szivekből. Mert voltak, vannak, lesznek magyarok, kik a csaták hőseire, a szabadság oltalmazóira emlékezni fognak. Mig magyar lesz, — az ő emlékük élni fog.

De, ahogy most ünneplik az aradi vértanuk emlékét, az nem méltó a magyarhoz. Több érzést, nagyobb lelkesedést kiván az ő emlékük.

»Mig a szivemnek lesz egy dobbanása,
Mig koszorut bir fonni a kezem,
Mig a szabadság szebb a szolga-láncnál,
Mig egy könnyem lesz: én emlékezem!«

Termeljünk többet.

Irta: Egy gazdasági akadémiai igazgató.

Jelszavak usznak a levegőben. Termeljünk többet! — hangzik el minden oldalról. De hogyan termeljünk többet? A jelszavak még nem vezetnek hozzá. A tudás kútjából kell meritenünk.

Szóljunk hát a tudás szemüvegén a többtermelés kérdéséhez.

A tavaszi kalászosok gyenge termésének oka az, hogy hazánkban, május vége felé többnyire szárazság áll be, ameddig a tavaszi kalászosaink még nem fejlődnek annyira, hogy a szárazság rájuk káros hatással ne volna, hogy fejlődésüket meg ne akasztaná; másik oka pedig az, hogy a tavaszi kalászosokat, különösen pedig a zabot, rendszerint olyan földbe vetik, amely istállótrágyát már régen kapott, amely tehát táplálóanyagokban szegény. Ezeken a hibákon kellene tehát javitani, hogy a tavaszinál is nagyobb termésátlagokat érhessen el s ezeken a hibákon lehet és pedig könnyen segiteni.

A javitás elsősorban is abban áll, hogy minden tavaszi kalászos alá okvetlenül ősszel kell felszántani a talajt, mert kétségtelenül be van bizonyitva, hogy az a talaj, amely télen át felszántott állapotban áll, sokkal több vizet fogad be, mint az, amely télire szántatlanul marad. Ha pedig a talajban sok a viz, akkor a növény a szárazságot jobban birja el. Tehát tavaszi kalászosok alá ősszel kell a talajt szántani és boronálni, hogy felülete mennél inkább elapróztassék. Tavasszal azután szántani nem szabad, mert a tavaszi szántás nagyon elősegiti a talajban levő viz elpárolgását s igy a talaj kiszáradását. Ha van a gazdának tárcsásboronája, akkor azzal járassa meg tavaszszal a talajt s azután vessen. Ha nincs tárcsásboronája, akkor használjon rugós boronát, extirpátort, vagy ezeknek hiányában inkább közönséges hosszu fogu boronát s járassa ezekkel keresztül-kasul talaját, semhogy ekével menjen neki. Ilyen eljárás által talaja kataszteri holdanként egy hosszu szárazság után is több ezer hektoliterrel tartalmaz több vizet, mint az a talaj, amely ősszel nem, hanem csak tavasszal lett megszántva

A másik oka a tavaszi gyenge termésátlagoknak az, hogy a talajban a növényzet nem talál elegendő táplálóanyagot, mert az istálótrágyától nagyon távol esik az a tábla, amelybe tavaszi lett vetve s ujból megtrágyázni istállótrágyával nem lehet, mert nincs annyi, hogy a kapások és takarmánynövényeken kivül a tavaszi kalászosok alá is jusson istállótrágya. Hanem igenis meg lehet trágyázni műtrágyával, szuperfoszfáttal, amely rendszerint olyan nagy terméstöbbletet ad, hogy ára készeresen, háromszorosan térül meg.

A szuperfoszfátot is azonban ősszel, szántás előtt kell kiszórni a talajra, mert terméstbozó hatása ebben az esetben sokkalta bizonyosabb, mintha csak tavasszal szóratnék az ki. Ha ugyanis ősszel szórjuk ki tavasziak alá a szuperfoszfátot, akkor a bő téli nedvesség feloldja a műtrágyát s ilyen feloldott állapotban akkor, amikor a magot belevetjük, azonnal táplálhatja a gyökeret verő csirát. Ha ellenben tavaszra hagyjuk a szuperfoszfát kiszórását, akkor esetleg szárazság áll be, aminek következtében a foszforsav nem oldódik fel akkor, amikor arra a növénynek épen szüksége volna s igy a szuperfoszfát hatását nem annál a tavaszi kalászosnál fejti ki, amely alá épen adtuk s amelynél terméstöbbletet akarunk elérni, hanem majd csak az utána következő növénynél. Ha az őszi kiszórást elmulasztottuk volna, nagyon kora tavaszra, február végén vagy március első napjaiban kell rászórni a szántásra s inihelyt lehet beboritani.

A jó gazdának tehát most ősszel kell már a tavaszi kalászosok elvetésére is gondolni s a tavasziaknak szánt talajt már most ősszel kell műtrágyával ellátni, azután megszántani s esetleg ismételten is megboronálni. Némelyeknek azon feltevése, hogy az ősszel kiszórt szuperfoszfátnak egyrésze télen át veszendőbe megy, egyáltalán nem állja meg helyét, mert a vizben feloldódott foszforsav azonnal hozzákötődik a talaj részecskéihez és ott megmarad, amig a növények gyökerei hasznukra nem forditják.

Anyámhoz.

Megkaptam második levelét anyámnak,
Nyoma sincs már benne bu vagy bánatnak,
Örülnek ők is első sikeremnek
Minden jót kivánnak, kacagnak, örülnek.

Nem sirnak ezután miattam sohasem
Mert vig lesz ám mindig a levelem
Megtanulok ujra örülni, kacagni
Csakhogy őket többé soh se halljam sirni.

Mindent megteszek, amit csak kivánnak,
Pedig szivemben sok még a bánat,
De most már vége van — most már [megvalíhatom,
Szerettem valakit, szerettem én nagyon.

Ezért volt levelem mindig oly szomoru.
De elfeledtem — akarom feledni
Nem fogok én többé sirni, szomorkodni
Csak anyámért élni, csak őtet imádni.

(Felsőőr.) *S—r S—r.*

Heti krónika.

Király János távozása. Lapunk kiváló munkatársát a barcsi községi iskolához választották meg október 1 én tanitónak s igy elhagyja Jánosházát. — Király János tehetséges, szorgalmas, lelkiismeretes és önérzetes ember volt. Tollát ismerte a közönség, fegyvere az igazság volt, amely nem egyszer kiméletlenül sujtott le. Nem tudott kétszinű lenni. Inkább ellenséget, mint jóbarátot szerzett itt magának. Távozását mi fájlaljuk legjobban. Barcson jobban megbecsülik, ott jobban érvényesül.

Uj hetilap. Balatoni Hirlap cimmel Tapolcán uj lap jelenik meg. Felelős szerkesztője Sütő Károly.

Elszökött. Bangó István hosszuperesztegi mezei munkás beszegődött Kovács Béla gecsenyi bérlőhöz répaszedésre, de a dolog elől elszökött. A vasvári szolgabiróság elrendelte elővezettetését.

Gyenge a szüret eredménye. Minap a Sághegyén megkezdtek a szüretelést, amely mint Czelldömölkről jelentik, csalóny eredménnyel fog végződni. A mennyiség meg csak türhető s egy kis jóakarattal közepesnek mondható, a mustnak minősége azonban a legrosszabb, amit Sághegy termett. A vármegye kisebb szőlőhegyeiről is hasonló jelentések érkeznek s igy Vasvármegyében a szüret nagyon rossz sorsra szerül majd.

A csendőrség köréből. A székesfehérvári csendőrszázadi parancsnokság Pataky István szombathelyi csendőrőrmestert Vasvárra helyezte át. Helyét Nagy Lajos vasvári őrmester fogadja el.

Lopás. Bodai Márton kertai születésü rekrutát 346 koronát lopott el Csiki István budapesti viceházmestertől, sürgönyi értesités folytán a csendőrség Kertaon letartóztatta. Ekkor a mar csak 39 K 37 fillér volt nála, mert a többi pénzen egy ruhát vásárolt össze.

Felülfizetések a kath. legényegylet szüreti mulatságan. Smidh Miklós, Fisser Mór 2—2 K, Bangó gyógyszerész, Rákosi Ignác, Fancsi Ernő, Zsákovics József, Kohn testvérek, Mészáros János, Györe István, Kiss Imre, Tamár István, Vari János, Böröcz Károly, Kardos János, Kolonár Géza, Pusztai József, Peller János, Dr. Marton Ádám, Pusztai Ferenc, Kohn Arnold, Moroczz Antal, Rubin Salamon 1—1 K. Kovács Ferenc 50 fill. Dobson József Pusztai Ferdinand, Bencze Kálmán, Stölman János, Eger Ferenc, Czuczai Ferenc 40—40 fill. Reich Ferenc 30 fill. Molnár János, Polgár József, Fazekas Antal, Horváth Géza, Baráth Endre, Szankovics József 20—20 fill. Ezuton mond köszönetet a jánosházai kath. legényegylet.

Az iskolák a gyermekszanatóriumért. A magyar gyermekvédelem országosan fontos ügyet szolgálja a gróf *Zichy* János vallás és közoktatásügyi miniszter kormányzata alatt álló Zsófia Gyermekszanatorium Egyesület, amely a Balatonalmádi i Zsófia Gyermekszanatóriumban a senyvedő, szegény iskolaköteles kisdedek ápolását annyi áldozatkészséggel végzi. — De az első magyar gyermekszanatórium csak elenyésző kis töredékét képes az ápolásra szoruló nak befogadni, miért is gróf *Zichy* János közoktatásügyi miniszter már rendelkezett az almádii intézet kellő kibővitése iránt s egy ujabb pavilon felépitése a jövő szezonra eszközöltetni is fog, azonkivül a budai központi gyüjtő gyermekkórház mielőbbi felépitését is megkezdette a Rózsadomb egy szép fekvésü nagy telken. — Ezen magasztos feladatok érdekében fordul most a gyermekszanatórium kormányzósága segitségért a nemzet mindig hű és önzetlen munkásaihoz: a nemzet oktatóihoz.

Bevonulnak a katonák. Október 14-én mozgalmas napja lesz Szombathelynek. Kétezer ujonc vonul be a 83-ik gyalogezred hadkiegészitő parancsnoksága területéről. Az ujoncokkal együtt vonulnak be a póttartalékosok is. A rekruták három napig lesznek Szombathelyen, amikor aztán elosztják őket csapattesteikhez. Érdekes, hogy eddig az októberi bevonuláskor mintegy 800 ujonc szokott bevonulni Szombathelyre, most pedig a felemelt létszám révén és a póttartalékosokkal együtt egyszerre vonul be 2000 legény.

A szombathelyi műtörténelmi kiállitás. Mult vasárnap zárták be a szombathelyi kulturházban rendezett műtörténelmi kiállitást, mely rövid fennállása alatt nemcsak a belföldi, hanem a külföldi szakértőknek is egyhangu elismerését nyerte el. Ez az erkölcsi siker jutalmul szolgálhat a három fő rendezőnek. Miske Kálmán báronak, Végh Gyulának és Szechenyi Rezső grófnak azért a fáradságos munkáért, melyet az anyag egybegyüjtése és rendezése körül hosszu időn át kifejtettek. Örömmel emlitjük meg, hogy a kiállitás meg egy életrevaló eszmét vetett föl, mely a közel jövőben meg is valósul. Arról van ugyanis szó, hogy a Vasvármegye terü ten lako magánosok birtokában levő műkincseket, melyek a kiállitásnak is a zömét alkották, külön monografiában tudományosan föld gozzák és ezzel a kiállitás rendezőinek alkotását a jövő számára is biztositsák. A kiállitást rendkivüli számosan látogatták. — Ujváry Ede városi tanácsos lehetővé tette, hogy a tanuló intézetek hallgatói is csoportosan megtekinthessék a kiállitást. Ennek eredményképp a dunantuli városokból közel háromezer diák rándult fel Szombathelyre. Megemlitjük e helyen, hogy a szombathelyi kulturházban van elhelyezve a város állandó muzeuma, mely rendezés tekintetében, különösen zoológiai részében, a fővárosi muzeumokat is felülmulja.

A csendőrség nyugdijtervezetét a honvédelmi minisztériumban már elkészitették, amely bizonyára teljes megnyugvást hoz csendőreinknek, akik valóban megérdemlik, hogy az állam nemesen gondoskodjék róluk. Ha majdnap életbe lép a javaslat, biztosig ha az törvénnyé válik, a csendőri pálya egyike lesz annak tisztességes állásoknak, amelyekre ezután többen fognak a polgárság soraiból lépni. A javaslat szerint a legénységről is nagyon szépen történik a gondoskodás, a járasőrmesterek és törzsőrmesterek pedig már 35 évi szolgalat után megkapják a 2380 K nyugdijat.

Mozgósitási hirekről irtak a hirlapok, de azokkal szemben a kormány mult csütörtökön hivatalos jellegü nyilatkozatot tett közzé, amely szerint megcáfolja azt, hogy nálunk eddig a mozgósitásra vonatkozólag a magyar és osztrák kormányok, vagy a hadvezetőség bárminemü intézkedést is tett volna.

Szerkesztői üzenetek.

S. S. Felsőőr. Sic itur ad astra.

D . . . e Helyben. Ismerjük Krisztus mondását: »légy szelid mint a galamb és óvatos mint a kigyó.« Mózes szerint pedig a kigyó csábitotta el Évát a paradicsomban. Tehát ugy-e vértezve lehetünk ezek után. De köszönjük a figyelmeztetést, ugy látszik fém bennünket. Erre mi Aesopus meséjére emlékeztetjük, midőn a kotlóstyuk kiköltött csirkéivel és kacsáival a viz partjára ment sétálni és egyszerre a kis kacsák a vizbe futottak és uszkáltak. A szegény anyjuk kétségbeesett a kis kacsái miatt, hogy belefulnak, azok pedig vigan uszkáltak tovább. Emlékszik mivel vigasztalták kétségbeesett anyjukat. — Ha a kézirat a kezünkben lesz.

Sz. Keszthely. Nagykanizsán is van szabadkőmives páholy, a keszthelyiek oda tartoznak.

Elejtett beszédek

A. Hát második Archimedes van Jánosházán.

B. Archimedes?

A. Igen — igen. Ismered Archimedes azon tantételét, ahogy minden test annyit veszit a vizben a sulyából, amennyi a helyéből kiszoritott viz.

B. Mi köze Jánosházának ezen tantételhez.

A. Ez a mesés. Azt is tudod, hogy Archimedes miként jött rá azon tételre.

B. Nem.

A. Archimedes fürdőben volt s amint ott a vizben a lábával hadonázott, észrevette, hogy könnyebben emeli a vizben a lábat, mint szárazon. Archimedes örömében kiszaladt a fürdőből és a városon végigfutott fürdőkosztümben folyton kiabálva: »Heuréka, heuréka«, »Megtaláltam, megtaláltam« (magyarul), mert Archimedes görög volt. Ez történt Jánosházán is.

B. Na ez érdekes, halljuk tovább.

A. Egy »polák«, tudod olyan vizespolák, (wässerpolák) fürdőkostümben futott péntéken az utcán végig, folyton kiabálva: »megtaláltam, megtaláltam«. Akaratlanul Archimedesre gondoltunk s kérdeztük tőle: Mit talált meg? A mellényomat, mondta ujjongva az örömtől.

B. Most igazán nem értem.

A. Ha—ha—ha!

B. Kérlek, a javát elkacagod.

A. Tudod, mint egy éve volt az a »polák«, a fürdőben s az inge alá vette a mellényét s mikor a mellényt fel akarta venni, nem emlékezett rá, hogy zsebe van-e, hanem kereste. Folyton kereste egy évig. Most, hogy egy év után a fürdőben volt ujra — hát megtalálta. Ebbeli nagy örömében kiszaladt a fürdőből az utcán végigkiabálva.

B. A kis piszkos.

A. Hát lehet más ily piszkos — mint egy — vizespolák?

*

A. Minő látvány, minő látvány! Láttam már táncoló Dervist, láttam mis Duncant, láttam Fedák Sárit, láttam elsőrangu balettot, de amit a napokban itt láttam, az párját ritkitja a föld kerekségén.

B. Hol? Mikor?

A. A napokban sétáltam az utcán, egy furcsa gajdolás üti meg a fülemet, nem volt ének, nem volt benne dallam. A hang után megyek. Egy kávéházhoz értem, ahol néhány alak összefogódzva énekelve ugrál. Kottát nem tehettem, de a furcsa szöveget megjegyeztem:

»Talmudista, nem kutya,
A vallását megóvja.
Csonton sohase rágódik
Hanem kóser hust eszik.«

B. Reménylem utálattal fordultál el tőlük.

A. Korántsem. Etnographiai szempontból érdekelt, miköze a talmudistának a kutyához? Vagy oly közel van-e a talmudistához a kutya?

B. Mit sütöttél ki?

A. Chorusban gajdoltak tovább:

»Kutya nem tud talmudot
Azért rág folyton csontot.
Mi vagyunk a boldogok,
A dicső talmudtudósok.«

B. Ez már igazán érdekes.

A. Egy értelmesebb ember jött ki és kértem tőle felvilágositást.

B. És adott?

A. Igen. Tudni kell mi az a talmud? A talmud — az egy — tákolmány, — egy fércmunka. Azelőtt aki csontot, rongyot, ócskavasat ha szedett, üres óráiban a talmuddal foglalkozott. Mit hogyan lehet csürnicsavarni megtanulhatta belőle. Ma leginkább a kiváncsiak olvassák, de kár az időért. A korlátoltak előtt, aki csontot-rongyot nem szedett, talmudot nem olvasott, előttük, az — kutya. A kutya a hűség jelképe. Ők is hűek régi elveikhez, amiben születtek, amiben nevelkedtek, amihez szoktak, halálos hótig — azt követik. Az erény, a nemes tett, a felvilágosodás, a műveltség, a tudomány szerintük — kutyának való. Ők nem kutyák. Ez a gondolkodásmód is jellemzi őket. A talmud szerint mindent kimagyaráznak, ők ugy élnek mint hal a vizben. Náluk mellékes az, ki hogyan keresi a kenyerét, a fő a rebach. Ők eszik a csontról a hust, a csonton rágódjék a kutya.

B. Nem rossz.

A. Ez a felfogásuk. Ezeknek az emberbőrbe bujtatott állatoknak. De ők minden, csak nem — kutyák, a kutya dolgozzék szerintük, a kutya faradjon, a talmudból megtanulhatni, miként kell koncot dobni a kutyának. De egy kis koncért — ők tépnék össze — egymást, mint a kutyák.

Tüske.

A könyvpiac szenzációja!

Két hét alatt 45.000 példány fogyott el!

A Háztartás Könyvtára

Kipróbált receptek.

Szerkeszti: KÜRTHY EMILNÉ.

1. Hus- és böjti levesek.
2. Levesbe való tészták és mellékételek
3. Különféle előételek
4. Tojás-ételek
5. Marha, borju- és sertéshus ételek
6. Szárnyasok és szárnyasvadak
7. Nyul-, őz- és egyéb vadhusok.
8. Halak elkészitése.
9. Különféle főzelékek.
10. Gyurott és kifőtt tészták.
11. Élesztős tészták és rétesfélék.
12. Torták könyve.
13. Sós és édes mártások.
14. Édességek és cukorkák.
15. Apró sütemények.
16. Különféle italok.
17. Jóizü kenyérsütés.
18. Fagylaltok, kocsonyák, krémek.
19. Gyümölcs-befőzés.
20. Zöldség, uborka stb. eltartása.

Egy-egy kötet ára csak 20 fillér.

Megrendelésnél elegendő a számok közlése. Egyes kötetek megrendelésénél 5 fillér portóra küldendő. Mind a husz kötet ára bérmentve 4 korona. Szétküldés csakis a pénz előleges beküldése ellenében.

„HÁZTARTÁS" kiadóhivatala, Budapest Eötvös-u. 38.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Gabona árak

1912. évi október hó 2-án:

Buza	10.20
Rozs	8.70
Árpa	9.20
Zab	8.70
Tengeri	10.

Az árak 50 kg.-ként korona értékben értendők.

Hozatal gyenge. — Árak hanyatlók.

Berger

fényképészeti műterme

: JÁNOSHÁZÁN :

Dr. Figuli féle házban.

Készit: személy, csoport és gyermekfelvételeket művészies kivitelben

Életnagyságu képeket

brom, platin, pastel vagy olajfestéssel.

Elsőrendü minőség! Olcsó árak!

Felvételek borus időben is sikerrel eszközöltetnek.

A már viághirü Kolozsvári (Heinrich)

Szent László fertőtlenitő

:: pipere szappan ::

kincset ér a háznál. Biztosan megóv minden ragályos betegségtől és amellett remek illatával kiváló bőrfinomitó anyaga folytán elsőrangu kosmetikai cikk.

Kapható mindenütt. — Ára 70 fillér.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

ÉRTESITÉS.

Az ódorfai alsó erdő dukai szélén

1 ürm.³ tölgyforgács 2 korona 50 fill.

Váltható minden kedd és pénteken.

Urodalmi erdőhivatal Jánosháza.

Épittetők figyelmébe!

Alulirottak a n. é. közönség tudomására hozzuk, hogy állandóan nagy raktárt tartunk

cementlapokból,

mindenféle szinben, épugy cementhidakból is. Elvállalunk cementkutépitést. — Jutányosan számitunk minden e szakmába vágó munkát. **A közönség bizalommal fordulhat hozzánk!**

Költségvetéssel bárkinek készséggel szolgálunk!

Perendi és Kiss

épitési vállalkozók, képesitett kőmives-mesterek, Jánosháza.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyüzemü könyvnyomdájában, Celldömölkön.